

Informační povinnost při jednání o uzavření smlouvy

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, přinesl do soukromého práva mnohé změny. Nový civilní kodex v rámci úpravy předmluvní odpovědnosti mimo jiné výslovně v ustanovení § 1728 odst. 2 zakotvil tzv. obecnou informační povinnost, tedy povinnost stran sdělit si před uzavřením kterékoliv smlouvy určité okolnosti.

Práce je vedena snahou o vymezení pojmu a rozsahu obecné informační povinnosti, a to za pomoci srovnání přístupů jiných států k této povinnosti a využití dosavadní soudní (české i zahraniční) rozhodovací praxe. V některých otázkách je přihlédnuto i k dokumentům evropského smluvního práva, ze kterého bylo při tvorbě úpravy závazkového práva v platném a účinném občanském zákoníku čerpáno. I při využití mnohých pramenů nebylo však možné rozsah obecné informační povinnosti jednoznačně stanovit. Vzhledem k tomu, že právní úprava nestanoví výslovné a zřetelné meze této povinnosti, hlavním zdrojem poznání skutečného rozsahu této povinnosti bude soudní rozhodovací praxe, která by měla zaujmout konzistentní postoj ke složité a s ekonomickou analýzou práva neoddělitelně svázané otázce informační povinnosti.

Práce neopomíná ani další instituty související s obecnou informační povinností. Autor této práce dospívá k závěru, že v určitých případech může být následkem nesplnění obecné informační povinnosti vznik práva z neúměrného zkrácení či neplatnost smlouvy z důvodu lichvy. Stejně tak přichází v některých případech do úvahy i aplikace úpravy omylu vyvolaného lstí jakožto následku porušení obecné informační povinnosti. Práce se věnuje taktéž povinnosti k náhradě újmy způsobené porušením dotčené povinnosti, zejména otázce rozsahu náhrady újmy a otázky možnosti omezení či vyloučení povinnosti k náhradě újmy. V závěrečné kapitole autor práce dochází k závěru, že právní úprava vadného plnění aplikující se v případě, že dlužník není upozorněn na vady, které předmět plnění má, nemůže být pojímána jakožto následek porušení obecné informační povinnosti.